A°. 1842. N°. 30.

WOENSDAG, 13 APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 April 1842.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, dd. 8 dezer maand, No. 475, is aan den 2e. Luitenant der Divisie *boven Suriname* en *Thorarica* H. F. DE JONGE, als zoodanig *eervol* ontslag verleend en in dien rang *à la Suite* overgebragt in de Divisie *Para*; voorts ter vervulling van ontstane vacatures, tot 1e. LUITENANT der Divisie *boven Suriname* en *Thorarica* benoemd, de Heer J. B. EVERTSZ, en tot 2e. LUITENANT, de Heer P. RINGELING.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 April 1842.

(11848) Alzoo PH. KUVEL, D. TOLLENAAR Jz., A. F. GERDEMAN en H. KLINT, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *Schoonoord*, zich bij requeste tot den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend met verzoek om de Slavin *Minerva* en hare dochter *Carolina*, van den naam van gemelde Plantaadje af- op dien van ABRAHAM CONSTANTIN BENELLE VEREUL, NICOLETTE JEAUNE DE VISMES, geboren VEREUL en PIERRE JEAN NICOLAS VEREUL over te doen schrijven, om daarna te worden gemanumitteerd

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 April 1842.

(11834) DAVID ALETRINO heeft aanteekening gedaan van deszelfs voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien, roept bij dezen op, de Crediteuren der navolgende, gedurende het Jaar 1841, binnen deze Kolonie overledene Militaire Officieren, als:

Van den gepensioneerde *Majoor titulair* J. H. FRANCKE, overleden den 27 Februarij.

» » gepensioneerde *Kapitein* G. WESTHOVEN, overleden den 14 Maart.

Van den 2e. *Luitenant* bij het Bataillon Jagers No. 27. J. H. H. MAASS, overleden den 2 October. — En

» » den *Officier van Gezondheid der 3e. Klasse* F. C. VAN NORDEN, overleden den 25 December,

om hunne rekeningen in *blanco*, vóór of uiterlijk *ultimo* Mei dezes Jaars, ten zijnen bureële in te leveren.

Paramaribo, den 12 April 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEFRS.

De Substituut belast met de functien van Procureur Generaal, herinnert, als daartoe geautoriseerd, allen Eigenaren, Administrateurs en Directeurs van Plantaadjen en Gronden, Visschers en in het algemeen iederen Ingezeten, aan de bepalingen van art. 4 en 10 van de Publicatie van 5 | 7 October 1837 (Gouvernements-Blad No. 6) ten aanzien van het merken der Vaartuigen, en de afgifte van passen: — en voorts aan de gehoudenheid om ieder vaartuig behoorlijk aan elken militairen post, dien zij passeren, te doen verkennen, met waarschuwing om niet die verkenning te ontduiken, door te veel uit den wal te houden.

Zij zullen het dierhalven zich zelven te wijten hebben, indien de maatregelen waartoe de wachthebbende Manschappen bevoegd zijn, om hen, of de Slaven onder hun beheer, tot nadering of verkenning te noodzaken, eenig onheil mogten ten gevolge hebben; — blijvende de weg altijd open tot het indienen van klagten, wegens noodeloos ophoud en onbescheidene behandeling.

Paramaribo, den 9 April 1842.

De Substituut belast met de functien van Procureur Generaal,
PALTHE WESENHAGEN.

TRANSPORTEN.

(9276) Den 29sten Maart 1842. E. LEIJDENHOOP, aan N. W. BöHM, van de *helfte* in het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Dominéstraat*, N. W. La. C. No. 177 en O. W. La. D. No. 374.

Den 8sten April. J. M. TREURNIET, aan MATTHIJS KERSTER, van het Huis en Erf, benevens deszelfs Achtergebouwen, aan de *Groote Dwarsstraat* van de *Steenbakkersgracht*, N. W. La. E. No. 196 en O. W. La. D. No. 705.

Idem. EXPLOICTEUR, aan ISAC NAHAR CASTILHOZOON, van het Huis en Erf, aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A. No. 86 en O. W. La. B. No. 76.

Idem. Dezelve, aan F. J. BINZ, van het Huis en Erf, aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A. No. 54 en O. W. La. A. No. 27.

HIJPOTHEKEN.

Den 29sten Maart. M. J. GOEDMAN, 1e. *Hypotheek* ten behoeve fungerende WEESMEESTERS voor diverse minderjaringen, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Joode Breedestraat*, N. W. La. C. No. 29 en O. W. La. C. No. 137.

Den 9den April. Weduwe M. A. SALOMONS geb. GOMPERTS, 1e. *Hypotheek* ten behoeve de HOOFDDIRECTIE der P. W. I. Bank, en te vestigen op de Plantaadje *de Nieuw Hoop* c. a., gelegen in de rivier *boven Commewijne.*

Idem. Dezelve, 2e. *Hypotheek* ten behoeve S. WITTERING qq. en M. D. HUIDEKOPER qq. GEBROEDERS WITTERING te *Amsterdam*, en te vestigen op de Plantaadje *de Nieuwe Hoop* c. a., als voren gelegen.

Paramaribo, den 9 April 1842.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(11856) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving, verkoopen:

Zeven vaten SUIKER,

van de Plantaadje *Boxel*, voor ⅓ aandeel, aankomende ANNE BODKIN, Huisvrouw van PATRICK HYNES; — liggende dezelve Suiker in 's Lands Waag alhier.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot *HEDEN*, des voormiddags ten *tien* uren.

Paramaribo, den 13 April 1842.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

Tooneel-Berigt.

(11854) Op MAANDAG den 25 April e. k., zal de ondergeteekende geadsisteerd door eenige Heeren Liefhebbers, de eer hebben, in het Tooneel Gebouw aan de *Saramaccastraat*, ten Tooneele te voeren:

HARIADAN BARBAROSSA, GROOT ADMIRAAL VAN SOLIMAN II,

Beroemd Tooneelspel in *drie* bedrijven.

En na hetzelve:

DE KETELLAPPER VAN *St. FLOUR*,

Blijspel met Zang in *één* bedrijf.

Paramaribo, den 12 April 1842.

E. TOVAR.

A. SALOMONS,
***Vendumeester*,**

zal op *MORGEN*, den 14den dezer, des namiddags om *vier* uren, ten huize van den WelEdel Gestrengen Heer Mr. C. A. MARCHANT, verkoopen:

MEUBELS, GLAS- en PLEETWERK, GOUDEN SIERADEN en een *extra RIJ-* en een dito *CHAISPAARD.*

De GOEDEREN zijn te bezigtigen *HEDEN* en op den verkoopdag. (11857)

(11853) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal de ondergeteekende qq. c. s., door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Het *HUIS* en *vererfpacht ERF*, gelegen aan de *Saramaccastraat*; aankomende den Boedel wijlen SALOMON DE VRIES, bekend onder La. E. No. 2 (over de Loge CONCORDIA).

De bewijzen van eigendom en veil-condities zijn ten kantore van den Vendumeester ter *visie*.

Paramaribo, den 11 April 1842.

JB. A. DE VRIES, qq. c. s.

(11820) De ondergeteekenden nemen de vrijheid zich bij deze aan Heeren Planters en verdere Ingezetenen te recommanderen, tot het verrigten van alle soorten van *METZELWERK*, met belofte van *prompte* en *civile bediening*, en hopen in de gunst van het geëerde Publiek te zullen mogen deelen.

Adres bij den Heer H. W. VARENHORST, *Saramaccastraat*, over Mejufvrouw M. M. SMITH.

Paramaribo, den 8 April 1842.

J. J. DE GENTILLESZ & Co.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

In het Neder-district Nickerie:

Den 21sten Februarij, het Schip Equator, Kapt. Kapt J. G. Knust, lading: 159 vaten Suiker en 11 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Amphitrite, Kapt. F. H. Popken, lading: 138 vaten Suiker. — Beiden naar Rotterdam.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. G. W. Pousland, naar Boston, lading; 185 vaten Malassie.

Mengelingen.

DE KWAKER EN DE STRAATROOVER.

Toby Simpson, een eerzamen kwaker, bezat te Londen een net klein huisje, welks grootste sieraad zijne zeventien-jarige dochter was. De blonde, blaauwoogige Marie bezat evenveel inwendige als uitwendige voordeelen. Alle jongelieden, die met den vader in betrekking of kennis stonden, gaven zich moeite om hare liefde te verwerven, en allen uit de buurt vervolgden haar met verliefde blikken, — maar te vergeefs. Marie kende de behaagzucht slechts bij naam; de uitwerkselen harer bevalligheid waren haren eer lastig dan vleijend, en zij kon geen haren vrijers uitstaan, behalve één', Eduard Weresford, een' jong schilder, die als huisvriend met haren vader omging. Op eene wijze, die in alle romans te baat genomen wordt, was hij met dat huisgezin bekend geworden. De vrouw des kwakers viel, in een' nog bloeijenden leeftijd, in eene zware ziekte, en daar hij eene beeldtenis der geliefde wenschte te hebben, liet hij een schilder aan het sterfbed komen. Hier leerde Eduard het jonge meisje kennen, en in de uren, waarin zij, onder het storten van bittere tranen, de trekken harer moeder op het doek zag verschijnen, vereenigde hen langzamerhand en ongemerkt een teedere band. In het jaar, na den dood der moeder, knoopte deze zich al digter en digter toe, en nu had de jongeling den vader zijn hart opengelegd. De goede kwaker konde noch wilde iets tegen de verbinding der jongelieden inbrengen. Eduard was niet rijk, maar kon door zijne kunst een huisgezin ordentelijk onderhouden. Zijn vader, een oud koopman uit de city, had zijn oorspronkelijk vermogen meer dan tienvoudig verdubbeld; en leefde nu rustig; de man leverde een zeldzaam voorbeeld hoe spoedig men door gelukkige speculatien voort kan komen; ja, velen konden zelfs niet begrijpen hoe het zich daarmede eigenlijk had toegedragen. Weresford, een man van een terugstootend voorkomen, leefde eenzaam in eene der voorsteden van Londen en bekommerde zich weinig om het doen en laten zijns zoons. De gelieven hadden de vrolijkste vooruitzigten, en Toby stelde den dag, die hun geluk de kroon zou opzetten slechts uit, omdat hij de pachtgelden, waarmede hij de kosten der bruiloft betalen wilde, niet ontvangen had. Hij begaf zich derhalve naar zijn landgoed, weinige mijlen van Londen gelegen, om deze zaak te regelen. Toen hij laat in den avond terug reed, bemerkte hij eensklaps, op een' korten afstand, een' ruiter, die hem den weg scheen te willen versperren. Hij hield stil zonder te weten of hij verder zou rijden of wel terugkeeren; intusschen kwam de ruiter nader; de kwaker vatte moed en vervolgde zijnen weg. Toen hij den anderen voorbij reed, bemerkte hij met schrik dat deze een masker voor zijn gezigt had, en voor hij zich hersteld had, zag hij eene pistool op zich gerigt en hoorde hij zijne beurs opeischen.

Het mangelde den kwaker volstrekt niet aan persoonlijken moed; maar hij was vreedzaam van aard, en kon buitendien niets tegen een' gewapende uitvoeren; gelaten haalde hij dus eene beurs met twaalf pond sterling te voorschijn. De roover nam het geld, telde het na, en liet den kwaker verder rijden, die zijn paard in den draf bragt. Maar de roover zette den eerlijken Toby na, hield hem weder staande, en riep, met de pistool in de hand, »uw horologie!" De kwaker, hoe onaangenaam ook verrast, liet zich evenwel niet van zijn stuk brengen; koelbloedig haalde hij zijn horologie te voorschijn, en gaf het den roover met de woorden: »Maar laat mij nu ook naar huis gaan; als ik lang uit bleef mogt mijne dochter eens bang worden." »Nog slechts een oogenblik," hernam de gemaskerde ruiter; »zweer mij dat gij overigens geen geld . ." »Ik zweer nooit," antwoordde de kwaker. »Verzeker mij dan ten minste dat gij verder geen geld bij u hebt; kunt gij dit, dan moogt gij, daarop geeft ik u mijn woord, rustig verder trekken." Toby bezon zich een oogenblik, en zeide toen met ernst: »Wie gij ook zijt, gij merkt dat ik een kwaker ben, en dat ik niet van de waarheid durf afwijken, al gold het mijn leven; daarom beken ik u dat ik in mijn valies twee honderd pond heb." »Twee honderd pond!" riep de roover, en zijne oogen fonkelden onder zijn masker. »Ja, hernam de arme kwaker, »zoo gij echter een menschelijk hart hebt, zult gij mij mijn geld laten behouden. Mijne dochter gaat trouwen en ik kan het geld niet missen. Lang zal het duren eer ik weer zoo veel ontvang. Het goede meisje bemint haren bruidegom zoo hartelijk; het zoude zeer hard zijn hunne vereeniging uit te stellen. Gij bezit een hart, gij hebt zeker ook eens bemind, en kunt u aan zulk eene snoode handeling niet willen schuldig maken." »Wat raakt mij uwe dochter, haar bruidegom en hunne bruiloft. Niet zoo veel woorden! Spoedig! ik moet het geld hebben!" Toby gespte zuchtend het valies los, haalde er eenen zak van eene aanmerkelijke zwaarte uit, en reikte hem langzaam den roover.

Nu wilde hij zijn paard de sporen geven, maar de andere riep, terwijl hij het bij den teugel vatte: »Halt, vriend kwaker! Naauwelijks zijt gij in de stad of gij geeft uw wedervaren aan; dat gebeurt gewoonlijk, maar ik moet iets vóór hebben, ten minste één nacht. Mijn paard is een zwak beest en daarenboven vermoeid. Uw klepper schijnt sterk en frisch te zijn: daarom stijg af en laat ons ruilen." Het was reeds te laat om zich nu nog te weer te stellen, ofschoon de steeds vermeerderende afpersingen zelfs den geduldigste zouden hebben vermoeid. De goede Toby steeg af en ontving in plaats van zijn edel ros de ellendige knol. Intusschen bedankte hem de gemaskerde vriendelijk voor zijne beleefdheid en reed weg.

Op reis naar stad had de geplunderde de gelegenheid over de droevige gebeurtenis na te denken, en zich de smart der jonge lieden voor te stellen, die elkander zoo lief hadden, en wier verbindtenis nu uitgesteld moest worden. . . Eensklaps hield hij stil; eene gedachte had zich plotseling aan hem voorgedaan. »Ja," riep hij, »zoo kan het gelukken. Woont de man te Londen, dan ontdek ik hem zeker. Het is zeker Gods wil, dat hij zoo onvoorzigtig was." Half getroost door zijne gedachten, kwam Toby te huis. Hij liet niets merken, kuste zijne dochter, die volstrekt geen kwaad vermoedde, begaf zich ter ruste en sliep biddende in.

Den anderen morgen maakte hij zich gereed, nazoekingen te doen. Hij liet het paard uit den stal brengen, legde het den teugel op den nek, hopende dat het van zelf den weg naar zijns heeren huis zou inslaan. Hij liet derhalve het arme dier, dat nog niet gevreten had, vrij rondloopen door de straten en ging er achter. Maar hij had den viervoet meer instinkt toegeschreven, dan hij scheen te bezitten; langen tijd liep hij dan regts, dan links, zonder eene bepaalde rigting te volgen, maakte allerhande omwegen en keerde eindelijk geheel om. Toby wanhoopte aan het gelukken van zijne kunstgreep. »De schelm," dacht hij, »behoort niet te Londen in huis. Welke dwaasheid, niet naar den regter te zijn gegaan, daar het nog vroeg genoeg was, en daarentegen te vertrouwen op het verstand van een paard."

(Het vervolg hierna)

Schepen in Lading.

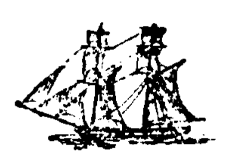

NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch Schooner Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Antonia, Kapt. E. Speelman. — Adres bij J. L. Gellée. —— Sluit 13 dezer.

Het gekoperd Barkschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl. —— Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. Sluit 15 April.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Allersma, Kapt. R. W. Vos. —— Adres bij H. Degenhard.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Maria, Kapt. J. J. Remkes. —— Adres bij Gebroeders Reelfs. —— Sluit 15 April.

Het gekoperd Brikschip de Planter, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM.

Het Brigantijnschip de Koophandel, Kapt. F. Popken. Adres bij Leijsner en Scheffer.

Stand der Maan.

2	*APRIL*	LAATSTE KWARTIER.
10	»	NIEUWE MAAN.
18	»	EERSTE KWARTIER.
24	»	VOLLE MAAN.

Watergetijen

	Hoog Water.		Laag Water.	
13 WOENSDAG.	's morgens	8-15	's avonds	2-15
14 DONDERDAG.	»	9-00	»	3-00
15 VRIJDAG.	»	9-45	»	3-45
16 ZATURDAG.	»	10-30	»	4-30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.